

Národní soutěž v psaní dopisů 2011

Česká pošta, s.p., vyhlašuje téma pro 6. ročník
Národní soutěže v psaní dopisů pro mládež do 12 let:

*„Chci ti napsat o tom, jak
jsem seděl pod stromem.“*

Podmínky soutěže:

- text v českém jazyce na výše uvedené téma bude napsán ve formě dopisu někomu, to znamená např. s adresou, místem a datem napsání a s oslovením na začátku, pozdravem a podpisem na konci dopisu;
- bude dosud nezveřejněným a původním dílem soutěžícího;
- soutěže se mohou zúčastnit chlapci a dívky, kteří bydlí na území České republiky a kteří ani v den, kdy dopis napíší, nedosáhnou věku 13 let;

- na konci dopisu bude uvedeno jméno a příjmení soutěžícího, jeho věk a přesná adresa školy;
- text musí být odeslán nejpozději do 18. března 2011 na adresu: Česká pošta, s.p., kancelář č. 12 pro soutěž v psaní dopisů, poštovní příhrádka 99, 225 99 Praha 025.

- Česká pošta, s.p., odmění vítěze digitálním fotoaparátem, soutěžící, kteří se umístí na druhém a třetím místě, obdrží MP3 přehrávač a všichni ocenění také malé poštovní překvapení;
- výsledky soutěže budou zveřejněny 4. května 2011 na internetových stránkách České pošty, s.p., u příležitosti vydání poštovní známky z emise Evropa k Mezinárodnímu roku lesů;

- nejzdařilejší díla mohou být Českou poštou, s.p., uveřejněna;
- více informací na www.ceskaposta.cz a soutez@cpost.cz.

Vítězný dopis

Národní korespondenční soutěže 2010 do 12 let

*Téma: „Napiš dopis sobě
samému staršímu o 10 let.“*

Eva Petružilová
12 let
ZŠ Vidče

Ve Vidči 23. 2. 2010

Milá Evi,
hodně jsem přemýšlela o své budoucnosti, a tak jsem se rozhodla, že do ní napíšu, ale sobě. Teď je mi dvanáct, chodím do 6. třídy a mám se úplně skvěle. Zajímalo by mě, jak se máš ty? Nevím ani jestli to vůbec budeš číst, ale jestli ano, pak si vzpomeň na tuto chvíli, kdy sedím u svého psacího stolu a píšu tento dopis sobě samé. Je to velice zvláštní pocit vědět, že pokud si to jednou přečteš, (a já doufám, že jo) tak pochopíš, co myslím tím, že se mám skvěle.

Já mám teď celý život před sebou a tak trochu nevím, co od něj mám očekávat. Mám pár snů. Například, že se stanu učitelkou na prvním stupni základní školy, budu mít tři děti a splněné sny dospívajících holek. Nevím, co se stane, ale ty víš, co se stalo a nikdy na to nezapomeš. Do minulosti mi bohužel psát dopisy nemůžeš, ale já ti do budoucnosti můžu napsat dopisů, kolik chci. Je jen otázkou času, kdy ty dopisy najdeš a přečteš. Ty víš, že jsem teta, protože ty jsi taky teta a možná už mají miminko další z tvých bratrů. Já teď ve své přítomnosti jsem pouze tvá vzpomínka, ale tento dopis ti dokazuje, že ta vzpomínka opravdu byla pravda.

Až se jednou ohlédneš na mě, na minulost, uvidíš šťastnou dívku, která měla miliony kamarádů a ty nejlepší rodiče na světě. Najdeš v minulosti i to, na co už třeba nemyslíš, a tento dopis ti to připomene. Připomene ti dětství, které bylo pro mě tak důležité.

Je únor. To znamená, že je všude sníh - zima. Třeba si na svou minulost vzpomeneš až v létě, nebo na podzim. Já se moc těším až jednou otevřu knihu nejkrásnějších pohádek a najdu tam tento dopis. Těším se na to, až budu svou hlavu namáhat, aby myslela a přemýšlela o tom, jak jsem se asi tvářila, když jsem to psala. Usnadním ti to má budoucnosti. Usmívala jsem se, přemýšlela, ale i mračila. Tak moc bych si přála vědět, kolik ti je, kde teď jsi, ale dozvím se to, až se to dozvím. Taky by mě zajímalo, jakou budu poslouchat hudbu. Jestli to, co teď, nebo ne... Nevím. Všechno se ale dozvím cítím to v kostech. Ale třeba to nevydržím a přečtu si to už za měsíc, nebo rok. Možná, že už zítra si ho přečtu a budu si ho číst tak často, dokud ho nebudu umět nazpaměť. Jsou čtyři hodiny odpoledne. Podívej se na hodiny. Kolik je u tebe? Těším se na vše, co bude, ale zároveň vím, že si přítomnost a dětství chci naplno užít a nehnat se do budoucnosti. Cítíš to i nadále stejně?

Když jsem byla malá, tatka se mnou hrál na koníčky, vzpomínáš? Vzpomínky jsou vůbec to nejkrásnější, co nám minulost nechala. Drž se jich. Až budeš mít jednou děti (pokud už je nemáš), pověz jim své vzpomínky. Uvidíš, že budou rády poslouchat. Já jsem taky ráda poslouchala tatkovy vzpomínky na dětství, neboli jak on říkal „veselé historky z natáčení“.

Myslím, že jsem ti toho napsala už docela dost. Pamatuji si, že jsem se na setkání s budoucností těšila, ale jen do určité míry. Nezapomeň, že jsi měla krásné dětství plné dobrodružství. Vše co se stalo před napsáním tohoto dopisu bylo taky krásné. Děkuji ti za budoucnost a za vše, co mě čeká. Malá rada nakonec: Nikdy neříkej nikdy!

Pa, moje budoucí já!

Tvá minulost.
Eva Petružilová